

הזמנה למדורה

ביום שני זה, 6 במאי, ייפגשו חברי תנועת העולם הזה — כוח חדש ואוהדיה מסביב למדורה באכזיב, בחצר ביתו של אלי אביבי, הדלקת המדורה בשעה 9.30 בערב. בתוכנית: שירה בציבור בהדרכת סולימאן הגדול, שיחת רעים, פרקי שירה מאת הזמר רן אליורן.

הפגעה: המשאית תצא מתל-אביב ב-10 שש בשעה 17.30, מכיכר מלכי ישראל. היא תחזור את הנוסעים באותו לילה לתל-אביב, תמורת תשלום מיני-מלי לכיסוי ההוצאות. המעוניינים לשריין לעצמם מקום במשאית יפנו לארנון סמך דר (טלפון 30134) עד יום ו' בשעה 13.00.

מחיפה יצאו במרוכז בשעה 19.45, מרחוב חסן שוקרי, ליד בית העירייה. **אירוח:** חברים יוכלו להשיג במקום אוכל, משקאות קרים וקפה.

תרומה: חברים בעלי רכב מתאים, אשר יכולים להביא איתם עצים למדורה — מתבקשים לעשות זאת. אחרים יתרמו מצ'כרוח טוב.

לוח ההרצאות

מניו-יורק

חטיבת הסטודנטים בתל-אביב מודיעה, כי ביום ה', 4 במאי, בשעה 8.30 בערב, תתקיים בבניין מדעי הרוח של אוני-ברסיטת תל-אביב, אולם 223, אסיפה בה ינאם

אורי אבנרי על הנושא:

איזו מדינה אתם רוצים?

הנואם יענה על שאלות הקהל. כל הסטודנטים מוזמנים.

בחיפה

ביום ה', 5 במאי, בשעה 8 בערב, תתקיים החטיבה האזורית דיון בנושא:

הבנה עברית ערבית

ושוויון זכויות

לערבים בישראל

ינחה את הערב חבר המרכז

ד"ר ארנפד

מקום הדיון: קפה גן העיר, רחוב הואדי פינת רחוב חורי. חברים ואוהדים מוזמנים. הכניסה חופשית.

בתל-אביב

ביום ב', 9 במאי, בשעה 8 בערב, יתקיים במערכת העולם הזה, רחוב גליקסון 8, דיון בנושא:

מצב הערבים בישראל

בהשתתפות: **אחמד מצ'ארווה** (חבר מרכז התנועה) **סמיה אליקאסם** (מערכת הזהב אל-עאלם).

בגבעתיים

ביום א', 15 במאי, תערוך חטיבה אזורית רג"ב, דיון על "דרכה של החטיבה". פרטים על מקום הדיון והשעה יפורסמו בגיליון הבא.

בבאר-שבע

ביום ד', 18 במאי, ירצה:

אורי אבנרי על הנושא:

לחם-עבודה

ואלות המשטרה

פרטים נוספים בגיליון הבא. ועל לוחות המודעות בעיר.

שעורי ערבית

כל המעוניין ללמוד ערבית (ספרותית ומדוברת) יכול להירשם טלפונית (30134) או בכתב (ת. ד. 136 תל-אביב). ההרשמה תיסגר בעוד שבוע.

במדינה

(המשך מעמוד 10)

כלא — שוב לפי צו אדמיניסטרטיבי. מדוע?

קרוב לחדאי כי השלטונות קיח להחליפו באסירים ישראלים או יהודיים במצרים. נעשו גישושים בכיוון זה — וביתיים הוחזק האיש במעצר.

המצרים לא רצו. אולם הגישושים הוכיחו דבר אחד: המישטר המצרי לא היה מעוניין כלל בעוסמאן.

כשהגיעו הדברים לטיפול מעשי בהחלפת אסירים, תבעו המצרים לשחרר את יעקב ביאן, המרגל המצרי שהוחרר לישראל. הם לא גילו עניין בעוסמאן, ולמעשה ניצרו את חוצנם ממנו. יתכן שכלל לא היו מי עוניינים בשיבתו של ההרפתקן.

עוסמאן עצמו פתח בשביתת-רעב חודשה בכלא. הפעם הצליח: השלטונות החליטו שאין טעם בהחזקתו, ושיש לשחררו.

השאלה הגדולה היא: האם אמנם ביקש עוסמאן עצמו שימסרו אותו לידי המצרים? האם ניתן לו חופש הבחירה, אם לצאת את הארץ בכיוון זה או אחר?

יודע רק זאת: המצרים לא התלהבו ל"קבלו. ועוסמאן לא רצה להגיע למצרים.

מפלגות

שני פרוצים

אין שטח בו בולטת אישיותה המפוצלת של מפ"ם כמו השטח הערבי. המפלגה ש"נופפה בדגל זכויות המיעוט הערבי ויישבה את קיבוציה על אדמות ערביות מופקעות, שהצהירה הצהרות נגד הממשל הצבאי ו"ישבה בממשלות שקיימו את הממשל — התבלבל בעיקר בפירסומיה המפלגתיים. ב"עברית כתבה דבר אחד ובערבית דבר אחר.

פיצול זה מצא את ביטויו המגוחך ביותר השבוע. לכבוד ה'ו במאי חילקה מפ"ם כרוז, שעל צידו האחד הכרזה בעברית ועל צידו השני הכרזה בערבית. את הגירסה העברית סיימה הקריאה: "תחי מדינת ישראל, מ"בצבת גלויות, שוחרת שלום, לציונות, ל"סוציאליזם, לאחחת עמים".

הקריאה בערבית שיקפה את הפרצוף השני: "תחי מדינת ישראל, מקבצת פורים, שוחרת שלום, לשיחרור לאומי וחברתי, ל"סוציאליזם, לאחחת עמים".

בערבית תורגמה המילה "גלויות" ל"שתאת", שאורח ערבי יכול להבין מתוכה גם הזרות הפליטים הערביים. למלה "ציו" נות" לא מצאה מפ"ם תירגום במילון ה"ערבי שלה. לכן החליפה אותה במלים "שיחרור לאומי וחברתי".

אורחים

אז מה קרה?

הקצינים של נמל-התעופה לוד היו נגישים ומרוגזים. בן-גוריון מחכה לאדנאואר כבר חצי שעה, והוא עוד לא בא. "למה לא מוזרים אותו?" שאל קצין אחד, "הרי בן-גוריון מחכה".

כולם כבר חיכו. שומר הראש של בן-גוריון חיכה בשקט ליד הראש של בן-גוריון. שומר-הראש של אבא אבן שמרו על הראש של אבא אבן. יש לו כמה שומרים כי יש לו ראש גדול. ושומר-הראש של אדנאואר חיכו בשקט שהראש שלהם יגיע.

בן-גוריון ניגש לשמעון פרס ושאל אותו: "קיבלת כבר את המכתב ששלחתי לך?" פרס ענה: "לא". הצלמים צילמו. אבא אבן הסתכל אל הקצה של האולם, שהיה ריק מבן-גוריון.

פליכס שנער החזיק ביד פרחים מאת פליכס שנער לבתו של אדנאואר. "פליכס ממני".

שלושה חברים מארגון יוצאי קלן החזיקו בתורנות זר פרחים בשביל אדנאואר. ואפרתי, ממשד-החוק, הודה בגאחה שהוא אפרתי ממשד-החוק, ובתור אפרתי ממשד החוק הוא יכול להגיד שהוא לא יודע (המשך בעמוד 17)

* הוא פתח כמה פעמים בפעולות זדומות. באחת הפעמים היתה דרישתו ל"היפגש עם עורך העולם הזה, אך בקשתו הושבה ריקם. הוא פנה בעניין זה לבית-המשפט העליון, אך גם שם לא נענתה בקשתו.

אל המעצר

פועל מובל למעצר על-ידי שופט

ריס זועמים. עשרים איש נעצרו כמזהה.

ריות, ללא הבתנה. הוכו ילדים וקנאים, מפ"גנים ועיתונאים. אחד ממנהלי בית-החרושת לייזנד, אמנון ניידיץ, איש חטיבת הראל ושומר-ראש של בן-גוריון לשעבר, שניסה לשכנע כמה מפגינים, קיבל אלה בראש ו"נגרר לניידת. את הלילה הוא בילה במש"טרת אשקלון, עם עוד 20 עצירים. 18 שוט"רים ו-40 אורחים נפצעו קל. אורח אחד הועבר במצב קשה לבית-החולים קפלו. ל"אחר ששוטר בעט באשכיו.

היתה זאת הפגנה של לפחות חמישה גור"מים מנוגדים: אנשי ההסתדרות, שרצו ל"רוש תעסוקה, אבל בשקט, ולהוציא את ה"רוח ממירשי המובטלים הממורמרים. ה"מובטלים עצמם, שלא סמכו על ההסתדרות. אנשי חרות, שבאו להפגין נגד הדגל האדום ונגד האחד במאי, מבלי לדעת מה זה ב"דיוק. אנשי רפ"י, הקופצים על כל גל ללא

(המשך בעמוד 16)

ראש ומחלקה של שוטרים במאסך. צעדו אנשי מועצת-הפועלים וילרי הקיבוצים כי גאון ובאון. מאתוריהם צעד המון של 2000 איש, בקריאות "לחם ועבודה". משעבר ה"כוח המשטרתי שמר על אנשי ההסתדרות הצועדים, נותר בית ההסתדרות עצמו, על חלונותיו הרבים, מול ההמון הסוער.

תוך חמש דקות לא נותרה בו אף שימשה אחת. פירחה אלמוני הצליח לעלות על הגג. הוא נישק את דגל המדינה וקרע את הדגל האדום. ידידו למטה שרפו את הדגל, לקול קריאות העידוד של תאלפים. המשטרה חזרה, והחלה לפזר את ההמון במכות אכזר

דחיפה באלה

המשטרה הכי ניהל לשימוש

אלות ארוכות וכבדות, והיכתה באכזריות.

למחרת חג הפועלים

חלק מבית ההסתדרות המפורז. ההרס היה שיטתי. בנק הפועלים שבמקומה הקרקע נפרץ.

ברקליס בנק, הנמצא ממול, לא נפגע. לזננים באשדוד יש עתה תעסוקה רבה ומלאה.